

den Side frembyder den antydede Løsning faa store Fordele for Communen, at Udvalget ikke kan betvivle, at denne vil føle sig forpligtet til alvorlige Forsøg paa at benytte den Afgang, som aabnes til dens Gjennemførelse, og ved hvilken Staten gjør det første Skridt. Communen bliver derved fuldstændig raadig over Benyttelsen af hele det udstrakte Terrain, den kan ordne Bebyggelsen ganske efter de Krav, som Tidens Udvikling og Byens Trang til Udvikelse efterhaanden stille, og selv om Kjøbet maatte medføre pecuniære Offre for Communen, hvad der ikke er givet, vilde disse opveies ved Evnen til at kunne tilfredsstille mangfoldige communale Interesser og ved den Stigning i Skattehædernes Antal, som en forstandig Anvendelse af Terrainet kan forudsæes at ville have til Følge.

Udvalget skal derfor bringe i Forslag en Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde til Kjøbenhavns Commune, ikke efterhaanden „større Partier til Udpacellering“, men strax og under eet hele den Staten tilhørende Grund, som hidtil har henhørt under Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjællands Side fra Østerport til Kallebodstrand, alene med Undtagelse af et enkelt, mindre Areal. Hertil sigter Vnbringingsforslaget Nr. 13, der foreslæer Optagelsen af en ny Paragraph (§ 8). Om de Vilkaar, hvor paa Salget skal kunne skee, lader der sig selvfølgelig ikke nu eller paa dette Sted udtale noget Nærmere, eftersom de afhænge af mange forskjellige Forhold; de maae være antagelige for Communen og antagelige for Statskassen, men Afgjørelsen heraf maa overlades til Regjeringen under dens Ansvar, og der lader sig jo desuden tænke forskjellige Betalingsfrister, Bestemmelser om Forrentning osv. Derimod har Udvalget anseet det for hensigtsmæssigt at fastsætte en bestemt, kort Frist for den Bemyndigelse, der foreslæes givet Regjeringen, og dette væsentlig af Ønsket om at fremme de fornødne Underhandlinger, der let trækkes i Længdrag og støde paa Hindringer, naar ikke en ydre Tilflyndelse gives til deres Afslutning; naar denne Frist er sat til to Aar, hænger dette sammen med Betragtninger, der nedenfor vilde blive fremhævede under Spørgsmaalet om Afslutning

af den militaire Servitut, hvilken efter Udvalgets Fleertals Mening vedbliver at bestaae ogsaa efter Fæstningsværkernes Nedlæggelse som saadanne. Først naar Salg til Communen var skeet, med eller uden den militaire Servitut, vilde Fæstningsværkerne kunne nedlægges, men det maatte da tillige bestemmes, at Communen overtog de Staten nu paahvilende Forpligtelser til Vedligeholdelse af Veie, Broer osv. samt Polititilsynet, for hvilket der, som bekendt, nu udredes et særligt Bederlag af Staten. Det behøver ingen nærmere Forklaring, at den Expropriationsret, som Lovudkastet forbeholder Staten med Hensyn til Møller og andre private Bygninger, ved et Salg til Communen maatte overgaae til denne, og Bestemmelsen i Udkastets § 6, der foreslæes ubeladt, vil derfor gjenfindes i Udvalgets nye Paragraph (§ 8). Naar Communen var indtraadt i Statens Eiendomsret, maatte der gives den udstrakt Raadighed over Terrainets Benyttelse, og det maatte derfor tilkomme den at udarbejde de fornødne Planer, for hvilke der da kun maatte forbeholdes en kongelig Stadfæstelse.

I det Udvalget saaledes foreslæer at give Regjeringen denne Bemyndigelse, indstiller det at ubelade af Lovudkastet de Bestemmelser, der gaae ud fra, at Fæstningsværkerne strax skulle erklæres for nedlagte, og at Regjeringen skal kunne forandre eller disponere over større eller mindre Dele af dem. Det er heller ikke blevet anseet for nødvendigt at beholde Bestemmelserne i § 5 om Actieselskabet „Livoli“ og Kjøbenhavns Vandværk, da disse Forhold vilde blive Staten uvedkommende ved en Afhændelse til Communen. Derimod er den forlangte Bemyndigelse til at overdrage Universitetet et Areal til botanisk Have og astronomisk Observatorium bleven bevaret, da det mulig kan være af Interesse for Staten og Universitetet at faae dette Anliggende ordnet uafhængig af Sagens øvrige Gang. Det skal her endnu bemærkes, at naar ingen særlig Indstilling er skeet angaaende Salget af Husarcasernerne ved Tolbodveien, der nævnes med i Udkastets § 5, berøer dette paa, at der efter Udvalgets Formening ikke bør tages nogen Bestemmelse om Afhændelsen af disse Caserner, førend det er endelig afgjort, hvor de i Kjøbenhavn ganso-